

STUDENTEN-WEEKBLAD.

Redacteuren: M. H. Damme Jr., J. F. Ligtenberg,
R. A. Verwey, J. F. C. Wrede.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f3,50, bij vooruitbetaling f3,— per jaar.

De jaargang loopt van 1 October tot 30 September. De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

UITGEVER:
J. WALTMAN Jr.
DELFT.

Inzendingen die Dinsdagmiddag 12 uur niet aan het redactie-adres zijn bezorgd, kunnen niet meer in het eerstkomend nummer worden opgenomen.

Het adres voor redactie en administratie is: Binnenwatersloot 33.

Wegens eind-examen bedankt als Redakteur:
G. J. VAN DEN BROEK.

Tijdelijk afgetreden:

S. H. STOFFEL.

Het Studenten-Weekblad.

Na eenigen tijd van rust verschijnt het Studenten-Weekblad weer en staan wij alzoo weer aan het begin van een nieuw jaar, dat ons naar wij hopen weer veel moge brengen, dat ons steunen en harden zal in den strijd, dien wij later in de maatschappij te strijden hebben. Nu staan wij nog in onze studentenmaatschappij en een ieder wordt de gelegenheid geboden zich te wapenen voor wat later komt. Laat niemand die gelegenheid voorbij laten gaan en zich zooals het heet: „ontwikkelen als hij klaar is.” Komt er dan nog wat van?

Nu is de tijd daar. Wat al gelegenheden biedt het lidmaatschap van het Corps ons niet om ons zoowel geestelijk als lichamelijk te ontwikkelen. Nu wil ik mij uitsluitend bemoeien met het geestelijk gedeelte en als een van de arena's, waar een geestelijken strijd gestreden kan worden, noem ik het Studenten-Weekblad.

Voor de jongeren, die nu hun proeftijd ondergaan om te zien of zij lid van het Corps kunnen worden wil ik even uiteenzetten wat het S. W. is en welk doel het nastreeft. In de eerste plaats valt reeds direct de aandacht op het feit, dat dit blad kan noch mag vergeleken worden met een gewoon dag- of weekblad. Dit zijn bijna alle kapitalistische ondernemingen (uitz. „Het Volk”) die den lezers elken dag een schotel met nieuwtjes voorzetten, terwijl de redactie gewoonlijk een politieke kleur voorstaat getuige de hoofdartikeltjes en politiek overzicht.

Bij dit blad echter heel iets anders.

Ik zou ons blad wel willen vergelijken met eene Coöperatie, waarin de produceerders tevens verbruikers zijn. Dat wil zeggen uit ons eigen midden komen de stukken op en wij zelf zijn weer de verbruikers, de lezers. Een ieder, die het wenscht, kan van zijne gevoelens, ideeën, indrukken enz. uiting geven in dit blad. De redactie is en zal steeds zoo liberaal mogelijk zijn in de opname van stukken. Hoe meer medewerking, hoe meer leven, hoe meer kracht uit zal gaan van dit blad.

Maar het is en blijft een levensbehoefte, dat er medewerking is en blijft ook onder hen, die niet behooren tot het kleine groepje van redacteuren en oud-redacteuren, waarvan sommigen heel wat moeite gedaan hebben om stof te leveren voor het S. W.

Het wordt dit blad wel eens verweten dat het socialistisch of dewel rood is. Maar aan wie de schuld? Iemand kan toch niet een standpunt goed verdedigen, dat door hem niet wordt ingenomen; en heeft men een of andere levensopvatting dan zal men die toch aan anderen willen mededeelen, om ook hen, de richting die men meent de goede te zijn, te laten deelachtig worden.

Neen de schuld ligt niet aan hen, die zich geschaard

hebben achter het roode vaandel, maar aan hen die te lui of te nonchalant zijn ons hunne opinies te verkondigen.

Waarvoor dient gij: N(ederlandsche C(hristen) S(tudenten) V(ereeniging), indien gij daar, waar u de plaats aangewezen is, niet verschijnt. Slechts een paar keer, zijn gedurende het driejarig bestaan van dit blad van uit uw kamp stemmen opgegaan om de leer van Christus ook te doen klinken op deze kampplaats. Gij bewaart de, volgens u alleen zaligmakende leer toch niet alleen voor u zelf? Christus heeft toch gezegd „Gaaf heen en verkondigt mijne leer aan alle volken”. Uwe zending werkt in Indië etc, maar hier waar het spook van het ongelooft rondwaart, is daar niet uw plaats om op te treden? Die Heidenen, Mohammedanen hebben tenminste een ander geloof waarin zij zich gelukkig gevoelen.

Daar waar uw zendelingen met hun geloof optrekken naar de ongelooften, daar volgt achter hen een breede schaar van zoogenaamde Christenen, met geweren, sabels kanonnen etc. gewapend. Is het niet uw plicht op die inconsequentie te wijzen. Mij is wel gezegd: de zendelingen vragen: „alsjeblijft geen oorlogsschepen.” Maar het gebeurt toch. Laat hen (de zendelingen) daar openlijk tegen op treden.

Gij aanhangers van Christus, stelt u natuurlijk achter het tegenwoordig ministerie. Nu zal de door hen te volgen politiek zekerlijk wel op tegenkanting stuiten; nu aan u die politiek te verdedigen, het waarom uiteen te zetten. Door mededeeling krijgt gij allicht meer sympathie dan door bot zwijgen. Wacht niet enkel op een uitdaging maar kom zelf met een onderwerp op de proppen. Allicht geeft het aanleiding tot polemiek en daaruit kan een gezond oordeel geveld worden. Verdedigt uw standpunt. Het kan u toch alleen ten goede komen. Hoe kwam het dat Helsdingen met sprongen van 800 stemmen de kamer indanste? Enkel en alleen omdat men publiciteit gaf aan de socialistische denkbeelden. Volgens u zijn die denkbeelden verderfelijker, nu verkondigt dat dan ook eens in het S. W. Daar worden zooveel van die volgens u verderfelijke denkbeelden in verkondigd en heusch: men zou gaan denken dat het socialistisch standpunt het eenig verdedigbare was.

Bijna altijd houden de anderen hun mond, en aan hen de schuld indien de oorzaak dan aan innerlijke zwakte wordt verweten.

Sluit u niet op met uw geloof, maar strijdt den strijd tegen de wereld, uw leven moet immers vol strijd zijn, wilt gij later de poorten des Hemels ingaan? En in strijd ligt de ware levensvreugde, niet met in den sleur meelevende.

Laat zien dat gij mensch zijt.

Antwoord mij, op mijn vragen, naar aanleiding der zendelingen. Wie weet wat aangename polemiek we nog krijgen, waaruit misschien een meerdere waardeering volgt van het nu door de regeeringen ingenomen standpunt. Vooruit, wordt wakker, toont dat gij ware N. C. S. V.-ers zijt. Ook de R. Katholieken zij aanbevolen eens iets van zich te laten hooren. Alleen dan kan dit blad veelzijdig zijn en tot leering van een ieder strekken.

Zal mijn roepstem zijn een roepende in de woestijn? Ik hoop van niet. En ik wacht, tot dat wij de klaren uit de diverse kampen den aanval hooren blazen om mij dan te midden van den strijd te werpen die ons verder leven richten zal.

SALVATOR.

Over hoofdzaken en bijzaken.

Er komen oogenblikken in mijn — en ik denk ook wel in ieders leven, waarin wij plotseling getroffen worden door de buitengewone onbelangrijkheid van ons gewone doen en laten — van ons dagelijksch werk, van dat onzer omgeving, van datgene, wat wij in andere oogenblikken genoegens noemen. Wij ontleden dan de handelingen van ons zelve en van anderen, wij zoeken de drijfveeren en de gevolgen ervan voor de handelende personen zelve op, en komen bijna onveranderlijk tot de conclusie dat die handelingen precies evengoed, of zelfs beter, ongedaan hadden kunnen blijven, dat er tijd en arbeidsvermogen verknoeid is — dat de betrokken personen in geen enkel opzicht hun doel bereikt hebben, of dat dat doel de moeite van het bereiken absoluut niet waard was, in zooverre het niet meewerkt tot het eenige levensdoel, dat iedere mensch zich stelt, en aan welks bereiking hij alle de dagen en minuten en seconden zijns levens werkt — namelijk van zoo gelukkig mogelijk te worden — van zooveel mogelijk te voorzien in de behoeften, die voor hem door zijne physische en psychische geaardheid ontstaan zijn.

Het is jammer, maar het blijkt ieder oogenblik, wanneer men beproeft, eenigszins onbevungen waar te nemen, dat de meeste menschen dom zijn, in dien zin, dat zij niet kunnen onderscheiden het onbelangrijke van de hoofdzaak — dat wil zeggen van wat voor hen persoonlijk de hoofdzaak is, namelijk datgene, dat als komende het meest overeen met hun totale geaardheid, hen het gelukkigst zal maken. Ik moet hier zeggen dat ik mij zelve ook meestal onder die categorie van menschen reken: zoo weet ik, op 't oogenblik, dat ik dit schrijf, niet, wat mij in 't geheel genomen, het belangrijkste voorkomt: een boek, dat ik juist naast mij heb neergelegd, toen ik den inval kreeg, om dit te gaan schrijven, of wel de woorden die ik hier neerschrijf. Want men zal inzien, dat het er voor mij absoluut niet op aankomt, of die woorden belangrijk zijn voor een ander — de eenige drijfveer voor het handelen mijnerzijds kan slechts zijn, dat ik die handeling belangrijk voor mij zelve acht — was dit niet het geval dan zou ik iets willen (of doen wat op het zelfde neerkomt), dat ik eigenlijk niet wil — en dit is onmogelijk, daar een bevestiging de ontkenning uitsluit.

De grootste levenswijsheid ligt in de juiste erkenning van wat belangrijk is, en wat niet — en ik zal des te gelukkiger zijn, naarmate ik door zelfkennis dit voor mij zelve beter zal kunnen onderscheiden, niet alleen voor het oogenblik, (want dat kan men geen geluk, maar hoogstens genot, of plezier of lol noemen), maar voor willekeurige lange tijd. Zoo zal zelfkennis in elk geval zeer belangrijk voor mij zijn.

Sommige menschen hebben bepaald een drang, om anderen gelukkig te maken, en het is voor hen van belang, aan dien drang toe te geven, maar het is ook van veel belang, dit op eene verstandige wijze te doen, omdat zij voor zich zelve des te gelukkiger zullen zijn, naarmate zij hun doel beter bereiken, dat wil zeggen, die anderen werkelijk zoo gelukkig mogelijk maken. In hun eigen belang (dat is het eenige motief voor een raad) raad ik dien menschen aan, ook op die andere menschen, die zij gelukkig willen maken, toe te passen, wat ik hier gezegd heb — namelijk, dat men slechts gelukkig wordt door te voldoen aan de behoeften van zijn eigen totale natuur. Zij moeten dus voorzichtig zijn, en trachten een zoo groot mogelijke hoeveelheid menschenkennis op te doen, en zoo weinig mogelijk ingrijpen in het leven dier andere menschen, maar deze zooveel mogelijk hun eigen gang laten gaan, en ze geen tractaatjes, of spijzen (waarvan ze soms niet houden), of wetgevingen, huizen of een werkkring opdringen, maar ze in al deze en alle andere dingen zooveel mogelijk vrij laten, daar ze volstrekt niet weten, of die andere menschen van die tractaatjes, spijzen enz wel gediend zijn, of er gelukkiger van zullen worden. Want men kan toch niet veronderstellen, dat het iemands bewuste bedoeling is, alleen aan de menschen tractaatjes of wetgevingen te geven, (al moge dit onbewust kunnen voorkomen), maar het verdere is ze door middel daarvan gelukkiger te maken.

De beste dienst, die men een ander bewijzen kan, is, hem „neutraal” te onderwijzen d. w. z. hem in de gelegenheid te stellen algemeene — en daardoor zelfkennis op te doen, en hem dus in staat te stellen, over zijn eigen behoeften te oordeelen — waarbij natuurlijk ook behoort, hem de gelegenheid open te stellen in die behoeften te

voorzien zoover dat mogelijk is, en zoover hij daarin tot nu toe verhinderd is.

Veel menschen zullen krachtens hun natuur eerzuchtig zijn. Zij zullen er dus veel om geven, hoe andere menschen over hen denken — dit is voor hen zeer onaangenaam, en het zal hen zich vaak ongelukkig doen gevoelen, wanneer andere menschen hun hoed of hun jas, of hun gezicht of de fotografiën, die zij voor hun raam gezet hebben, of hun verzen of hun proza niet mooi vinden, maar er is niets aan te doen, want het ligt in hun natuur, en slechts bevrediging van hun eerzucht, die natuurlijk op den duur uitblijft, zal hen zich gelukkig doen gevoelen. Maar nu zijn er ook menschen, die niet eerzuchtig zijn in hun aard, maar die toch mooie hoeden opzetten en fotografiën voor hun raam zetten, en verzen of proza schrijven voor de menschen, en die zich daarmee veel last en onaangenaamheden en akeligheid veroorzaken, als hun mooie hoeden zoo duur zijn, of hun fotografiën verbleeken, of hun verzen niet rijmen willen, en die dus gelukkiger zouden zijn, wanneer een verstandig man hen op deze tegenspraak met hun natuur opmerkzaam maakte.

Ik geloof, dat we aan dergelijke verstandige mannen groote behoefte hebben — het voorbeeld dat ik noemde is er maar één uit velen. Zoo geloof ik b. v. dat er veel menschen zijn, die meenen, dat een rijtuig en zes paarden en een hoop bedrukte papieren in hun brandkast op zich zelve dingen zijn, die de moeite waard zijn, om een heel, of tenminste een half leven zóó voort te werken, dat ze ongeveer zoo eenzijdig geworden zijn als een paard met één oog met een oogklep ervoor, en niet meer in staat zijn, die dingen te apprecieeren, of zelf maar te onderscheiden, waardoor zij gelukkig hadden kunnen worden, terwijl zij nu, tengevolge van valsch genot, blasé zijn. Ook aan het hebben en dragen van handschoenen, van een chapeau-claque en vooral aan het converseeren met andere menschen met handschoenen en een chapeau-claque wordt een veel te groot belang toegekend door menschen, voor wie deze en dergelijke dingen niets beteekenen.

Gelukkig voor deze en in 't algemeen voor de meeste menschen is het, 't zij door gesprek of door lectuur zich zelve te leeren kennen door de enkele groote menschenkenners en wijsgeeren, die op onzen aardbodem rondwandelen of gewandeld hebben. Boeken van zulke lieden zijn belangrijk, en de lectuur ervan is een hoofdzaak, en het is goed, zulke boeken „ter algemeene kennis” te brengen. In een artikel denk ik, een boek, dat mijns inziens tot deze klasse behoort, namelijk Ruskins „Fors Clavigera”, nader aan te kondigen.

S.

Een ontmoeting.

(Fragment uit een onvoltooiden roman).

Hij was naar het Bal Masque gegaan om te kijken, om nog een beetje afleiding te hebben na den avond van flink werken. Hij vond dat nu juist leuk: in een stemming van iets gedaan te hebben nog even droog weg kijken naar vrolijke vrouwen en dronken scènes. Maar er was niets te doen, zoo absoluut niets, dat het grappig was dit op te merken.

Leunend tegen de omheining, die de bankenrij op de galerij boven omgaf, keek hij naar beneden naar het stuk, dat van de grote zaal door de gebogen balkonlijn werd afgesneden. Zijn lange winterjas over de linker arm, tikkend met z'n stok tegen het beschot voelde hij zich op het punt van weg te gaan. Maar in z'n verveling bleef hij nog wat staan en keek hij langzaam rond.

Loom steeg de lamlendigheid uit de lege zaal op, de lege zaal, waar alles lijdelijk z'n verveling uitzuchtte: de lange rij lege stoelen, die korrekt naast elkaar stonden en afwachtten; daar achter, gescheiden door een laag beschot, weer een lange, lage rij stoelen en tafels; midden in deze eenzaamheid zaten twee zwartgekleedde jongens met maskers voor; ze hingen op hun ellebogen en staarden stil naar de zaal. Hoe lang zouden ze ook al gezeten hebben? Blijkbaar wilden ze niet weg en wilden ze ook niet blijven; nu bleven ze maar hangen op de tafel, zeiden niets, dronken niets en lieten zich aangapen door de holle zaal, waar hier en daar een enkel mens bewoog Wacht, daar veranderde een van houding: langzaam ging hij op zijn andere elleboog leunnen; en toen was het weer

rustig in de lange rij lege stoelen en tafels. In het stuk zaal, dat hij zag, kwam zoo nu en dan plotseling een paar binnen kalm een Hollands dansje af dansend; of ze liepen naast elkaar, heel gedwee niets zeggend. God, god, wat belachelijk, dacht hij. Wat een lamme slaperige boel. Er waren toch versieringen aangebracht, er waren bloemen en er was overal groen; de kelners hadden nog wel speciaal witte kousen aan; er was drank te krijgen, er was muziek en er waren vrouwen, waar je uitbundig mee zoudt kunnen dansen en lachen. Dus alles wat je in een feeststemming wenst. En nu deden ze dit! Nu liepen daar enkele mensen rond, zeiden hun mopjes of hielden zich stil in hun bevroren animo. Maar niets, absoluut niets voelden ze van de verborgen romantiek van al die decoratieve feestelikheden. Dat waren nu de mensen, die het meest het rode lachende genot aandurfd: hoeren, winkeljuffers, al het genre snol; verder Indie-gasten met verlof, min of meer rijke nietsdoeners die in de Bor of op straat hun tijd door verveelden; verder studenten, officieren, ambtenaartjes, enfin heel het Haagje dat uitging

Starend naar beneden verdwenen de menschen en dingen voor zijn oog en bepeinsde hij, hoe al die mensen het uiterlijke hadden van genot te hebben of te kunnen nemen, hoe ze schijnbaar te benijden waren, maar hoe ze door hun bekrompen burgerlikheid ten eeuwigen dage gedoemd waren om nooit genot te kennen en voelde hij eensklaps heel duidelijk dat de mensen klein waren, klein en peuterig, en dus vuil, zelfs in hun genot. Al die mensen durfden het genot niet aan, als iets dat hen toekwam, maar ze likten er aan stiekem. Ze waren onzedelijk, omdat ze het eigenlijk vuil vonden. . . .

Met een onbewust gebaar van ergernis greep hij naar zijn jas, trok hem langzaam aan. . . . Maar door zijn verveling aan de zaal gebonden, bleef hij nog staan leunen op zijn ene been, de stok tot steun naar achter geduwd en keek langzaam rond hoe het rondom hem was, boven, bij de toeschouwers. Maar het was er net zoo; er hing nog altijd een onrustige verveling in het half donker achter de omheining, waar vaag mensen bewogen en over de zitplaatsen, die schaars bezet waren. Het enige hevig levende was de muziek, die kletterend van uit het midden der zitplaatsen over de zaal golfde en zich overal verspreidde. Maar niemand trok er zich iets van aan. Heeren liepen langzaam achter de omheining rond in groepjes van een stuk of wat, of alleen; liepen langzamer als ze een vrouw tegen kwamen en lachten wat tegen elkaar in hun stemming van gewichtig en voornaam doen, gesoigneerd in hun gebaren, de jassen korrek in de gebogen armen. Op de banken hier en daar groepjes mensen, stilzittende paren, die een biertje of zoo dronken en iets tegen elkaar zeiden zoo nu en dan; in een nauw gangetje een paar jonge mensen, studenten zeker, die op hun stokken leunden en een stervend gesprek hielden. Vlak voor hem vier Leijenaars, waarvan een met een jonge maintenee, die zich aanstelde; ze kon maar niet stilzitten, sprong iedere keer op met een gillette, liep met een gemaakt sierlike pas langs de vier, traptte een glas om bij ongeluk. Geroezemoes van de dronken vier, hij stond op wilde haar vastgrijpen, maar struikelde over z'n stoel, die ook viel; dompig klonk hun gelach in de schetterende muziek. . . .

Hij keek weer eens rond: overal dezelfde mensen, alleen met kleine veranderingen van plaats of houding. Wacht daar had je die drie rode hoeren, waar Pim en hij zoo even om gelachen hadden; de flets-rose, de oudste en leukste stond op, langzaam, lachte hard en trok de tweede, licht rode met de hand omhoog uit haar stoel. De derde, de donker-rose en jongste stond nu ook op en opeens liepen ze nu lustig achter elkaar door het nauwe gangetje tussen de stoelen tot in het halfdonker achter de omheining; ze liepen daar wat rond, lachend en tegen elkaar duwend en begonnen met elkaar te dansen. Daar dichtbij stond de mooie, bleke hoer, die er uitzag als een moeder Maria, aan wier liefelike weemoed vrome zielen in een dorpskerkje gebeden zouden opzeggen, maar die hij eens in het Casino had horen schreuwen van: vuile sode-mieter, vuile macro; ze stond nu te praten met een heer, haar hand aan een glas bier, dat stond op de omheining.

Vlak achter hem hadden wat Indie-gasten-met-verlof twee hoeren aangesproken; een van hen durfde 't meest; hij kende de vrouwen blijkbaar, greep ze om 't middel en drong z'n dronken kop met hangende snor tussen het tragies-magere gezicht van de éne en het bolle verhoorde gezicht van de andere. „Lig godverdomme niet zoo tegen mijn benen aan te neuken!” zei hij met een dronken

lachende stem en kneep de dikke in haar billen. „Jassus, wat gemeen!” riep de dikke met een gemaakt-gillend lachje terug. De vrienden, die er om heen stonden, lachten een beetje gegeneerd; denkend aan vrouw en kinderen thuis; maar ze vonden het toch wel leuk. . . .

„Zeg, kom je van avond nog?” vroeg de magere. „Dat weet ik nog niet, verdomme, dat hangt af van het souper, en hij mompelde lachend nog iets aan haar oor. Toen ineens haar om het middel grijpend, begon de dronken man-van-over-de-veertig met haar te dansen, sleurde haar mee, bonsde overal tegen aan. En direct was de magere buiten adem, zuchtte met snelle stootjes haar vermoedens uit. Maar hij merkte er niets van, draaide lomp en onhandig om haar heen, aangemoedigd door het gelach van z'n vrienden.

Lusteloos liep Frits weg, vlak bij de trap kwam hij Pim tegen, die een vrouw aan den arm had; daar achter liep een andere vrouw, die er zeker bijhoorde.

„Wat ga je doen, ga je nou al weg, het begint nou juist leuk te worden.”

„Ja, ik verdom me een beetje. Heb je ooit zoo'n lamgeslagen boel meer gezien?”

„Ja 't is bar;” toen ineens dichterbij hem komend, fluisterde Pim: „Maar zeg neem jij die andere, Frits, wat kan het je schelen; dan kunnen we het nog wel leuk maken. Of vin je d'r te beroerd.”

„Nee, dat niet 'k heb er niks geen zin in. Maar amuseer je. 't Is toch zeker niet nodig of zoo, dat ik het doe?”

„Nee, o je nee, ze is maar een hele flauwe vriendin geloof ik. Nou, salut, ik ga ten feeste.” En lachend liep Pim naar z'n vrouw terug.

Frits liep de breede trap af en bleef op het bordes staan kijken over de leuning naar beneden in de hal, waar eenige gekostumeerden liepen. Er steeg een gegons van praten en lachen van beneden op, gestap en geschuifel van schoenen. Een dikke gecostumeerde vrouw met breed uit staande lodderige borst drebbelde rond met aanstellerige opgewektheid, sprak andere vrouwen aan en poogde ze mee te tronen naar de zaal met lieverige gebaren. Lollend kwam een boer de hal binnen met een balletdanseres aan den arm; direct liep de dikke vrouw met de borsten lachend op hem af; maar hij verweerde zich, hield haar polsen vast en zei wat tegen haar; een grof, hard lachen klonk op.

Langzaam rekte Frits zich uit van verveling, de wandelstok met een komies zegenend gebaar boven de hal zwaaiend en keek rond.

Maar eensklaps verstarde al zijn kijken en liet hij ontuchtend zijn arm zakken. Een prachtige vrouw stond vlak naast hem. En haastig stootte hij in zich zelf enig vloeken uit, snel, als om zijn ontroering te verbergen Sapristi! Sapristi! Al de lome, neutrale verveling was in eens weg; met gespannen aandacht opende zijn gevoel zich. Hij durfde haar bijna niet aan te zien en in een prettige verwarring keek hij naar beneden. Maar overal zag hij die gracieus gebogen vrouw, die onbewogen naar beneden keek. Even zijn geïntimideerdheid forceerend, keek hij naar haar op. Hevig drong hare schoonheid in hem, zoo sterk dat hij niet zag hoe ze gekleed was; dat hij zich forceeren moest om dat op te merken en dat hij het direkt weer vergeten was.

Wat zou hij doen? En kijkend naar de mensen die de trap op en affiepen, poogde hij te denken. Weggaan? Nee, dat zeker niet. Wat dan? Haar aanspreken? Ja, als dat kan, als dat kan Maar zou hij sterk genoeg zijn, om de toon te beheersen, om zijn gevoel, z'n opgewonden idealisme te verbergen als het noodig was? Zou hij rustig genoeg kunnen blijven om zijn genot-drang te kunnen houden?

Maar achter dit gevraag voelde hij de goedig suizende rust over wat hij toch wel doen zou: dat hij haar zou aanspreken.

(Slot in het volgend nummer.)

D. S. V. V.

Zondag j.l. opende de D. S. V. V. haar seizoen met eene overwinning voor de Dordt'sche lauwerkrans. Inderdaad een goed begin. Hierdoor is ze in de 2e ronde gekomen en moet nu Zondag a. s. eene sterkere club ontmoeten. Was de D. S. V. V. in haar 1e match zeer onvolledig (voor half-time speelde ze zelfs met 8 man), de

volgende keer trekt ze met een sterker elftal naar Dordt, laten we hopen om eene nieuwe overwinning te bevechten. Dat zij zoo.

Overzicht Studenten Weekbladen.

Minerva, van Woensdag 31 Juli 1901.

Dit nummer, dat zich verblijdt in niet minder dan 6 bijvoegsels wijdt z'n hoofdaandacht aan het Utrechtsche lustrum en wij krijgen een uitgebreid verslag versierd met eenige kijkjes op den stoet, straatversiering, enz. Hierop volgt een laatste woord van den heer J. A. Vollgraff, waaronder de heer H. J. Pen een stukje wijdt getiteld „Over Vollgraff's laatste woord”. Dit laatste stuk wordt voorafgegaan door een naar ik meen grieksche spreuk of aanhaling uit Phaidros. Aangezien ik echter geen grieksch ken, kan ik mijne lezers niet mededeelen wat schoone spreuk van Phaidros aan des heeren Pen pen ontvloed is. Beide stukken handelen over wijsbegeerte en wie den geheelen strijd niet gevolgd heeft, heeft aan deze „laatste woorden” niet zoo veel. Nu volgt een stuk prijkkende onder het hoofd: Uit het buitenland en tot titel dragende: „Viering van het 450-jarig bestaan van de Universiteit te Glasgow.” Het stuk begint met eene beschouwing van aankomst, ontvangst en bespiegeling over de toestanden aldaar, waaruit blijkt, dat de studenten er door de professoren erg onder den duim gehouden worden. Vermelding verdient, dat daar ook dames studeeren, die in de feestcommissie een werkzaam aandeel namen. Verder verslag van opvolgende reeks van feesten, recepties, speeche, etc. Het stuk sluit met een opwekking tot nadere aaneensluiting van de studenten in het algemeen, geen afscheiding en opsluiting in eigen kring. Volgt een brief uit Parijs, waarin een student, die voor studie eenigen tijd in Parijs doorbrengt, de toestanden en het leven aldaar beschrijft en ten slotte Holland boven alles verkiest. Oost, West, thuis best. Wij krijgen nu een brief uit Luik; beschrijving der toestanden daar ter stede. Tot slot krijgt men Weekverslag Leiden, boekbespreking, bespreking Lustrumnummer, Vox, etc. etc. Het blad begint met een in memoriam Dr. J. ten Brink.

Vox Studiosorum, van 22 Aug.

De Vox verblijdt zich deze keer in 4 bladen en begint natuurlijk met een uitgebreid verslag van het lustrum. Dan volgt Haar Droom, een liefdesgeschiedenis door N. Eef en * * eveneens een liefdesgeschiedenis door K. J. Dan Onze Haschisch-eters door Arabs. De beteekenis daarvan blijft voor mij verborgen. Ten slotte krijgen wij een stuk van J. v. S. getiteld „Vacantietaak” en handelende over de, dank zij de militaire autoriteiten nu algemeen bekende

enquête aangaande toestanden in het leger, meer speciaal in de kazerne. De Schrijver is echter niet doordrongen van den geest, die aan de anti-militairistische propaganda-club het aanzijn schonk nl. afschaffing van het leger. Hij stelt zich op het standpunt van een, zoo goed mogelijk leger te willen hebben. Volgt boekbespreking enz.

SPECTATOR.*

Berichten en mededeelingen.

D. S. V. V.

Elftal voor Zondag 15 September:

Nix,
Welcker, Bakker,
Coenen, Prager, Husselman,
ter Horst, Canters, Delprat, Bergsma, Vos,
(Ledeboer).

Roode broek en wit shirt verplicht.
Vertrek trein uit Delft 10,26 Gr.

S. D. P. C.

Voor den cursus van Prof. ENRICO FERRI, over „Le socialisme scientifique” zijn nog doorlopende kaarten à f 2,— verkrijgbaar in den Boekhandel van den heer J. WALTMAN JR.

De cursus wordt gehouden op vier achtereenvolgende Woensdagavonden: 18 en 25 September, 2 en 9 October.

LEIDDRAAD.

I.
Travail, misère et socialisme (socialisme utopique et socialisme scientifique; Marx et le Marxisme).

II.
Lois fondamentales de l'évolution universelle.

III.
Evolution économique et évolution sociale (politique, juridique, morale, intellectuelle artistique).

IV.
L'évolution de la propriété (commune, familiale, quiritaire, féodale, capitaliste, sociale) et l'avenir de l'humanité.

Het uur van aanvang en de plaats waar de cursus plaats heeft zullen nader aan de deelnemers worden bekend gemaakt.

ODIN.

Oefeningsavond: Maandag en Donderdag van 8—11 uur.
Geregelde oefeningen 8—9 uur.

Naamlijst der Candidaat-Leden van het Delftsch Studentencorps.

SEPTEMBER 1901.

J. G. Spengler, c.-i.	Voorstraat 107.	J. A. A. van de Garde van	Choorstraat 47.
F. Fontein, t.	Oude Delft 208.	Est en Opijnen.	
C. J. de Groot, w.-i.	Oude Delft 237.	25) R. Berns, m.-i.	Oude Delft 173.
A. F. M. Kunert, m.-i.	Oude Delft 34.	J. W. L. Valckenier de Greeve c.-i.	Oude Delft 120.
5) M. Kool, w.-i.	v. Leeuwenhoeks. 4.	A. J. van Rees, c.-i.	v. Leeuwenhoeks. 3.
J. H. Hendricks, w.-i.	Br. -Turfmarkt 67.	D. J. Brinks, c.-i.	Markt 18.
H. Busscher, t.	Koornmarkt 53.	J. E. H. Rieter t.	Oude Delft 247.
J. Teulings, w.-i.	Hugo de Gr.str. 34a	30) Th. Sanders, c.-i.	Oude Delft 100.
D. K. Botje, w.-i.	Markt 42.	A. Brunt, w.-i.	Havenstraat 39c.
10) R. M. Sajogo, c.-i.	Vrouwenrecht 1.	C. B. J. Walland, c.-i	Oude Delft 162.
K. M. Schüssler, w. i.	Oude Delft 35.	A. Ph. van Aken, w.-i	Oude Delft 15.
J. G. Bijl, c.-B.-i.	Oude Langendijk 2.	W. F. Holtappel, w.-i.	Havenstraat 37a.
H. van Marle, w.-i	Burgwal 16.	35) F. G. Smits, w.-i.	Molslaan 16.
J. D. de Groot, t.	Hugo d. Gr.str. 123.	W. Ritmeester, c.-i.	Oude Delft 138.
15) H. F. de Groot, c.-i.	Hugo d. Gr.str. 123.	H. van Ameyden van Duym, w.-i	Choorstraat 16.
Th. O. Godin, c.-i.	Noordeinde 36.	C. J. J. Ett, m.-i.	Hugo de Gr.str. 113.
M. C. Kroon, m.-i.	Koornmarkt 40.	H. L. Schippers, t.	Oude Delft 35.
H. Martin, m.-i.	Voorstraat 77.	40) C. G. van Mansvelt, w.-i.	Hugo de Gr.str. 33.
H. J. J. Weurman, e.	Nieuwstraat 16.	A. de Stoppelaar, w.-i.	Koornmarkt 43.
20) A. R. Boele, m.-i.	Voorstraat 79.	H. C. J. Roelvink, c.-i.	Oude Delft 141.
F. A. H. de Marex Oyens, m.-i.	v. Leeuwenhoeks. 6.	J. L. Hogeweg, w.-i.	Brab. Turfmarkt 68.
G. P. Küller, w.-i	Noordeinde 48.	P. T. M. Stoop, c.-i.	Oude Delft 138.
H. I. W. I. Remmers, t.	Binnenwatersl. 17.	45) J. E. Biljardt, m.-i.	Choorstraat 28.

(Zie vervolg Bijvoegsel.)

BIJVOEGSEL

behoorende tot het **STUDENTEN-WEEKBLAD**
van **ZATERDAG 14 SEPTEMBER 1901.**

J. W. Beijerinck, c.-i.
J. A. Mijnlieff, w.-i.
H. N. Biezeveld, c.-i.
A. J. J. van der Does de Bijde, c.-i.
50) G. M. Folkers, w.-i.
J. C. Heine, t.
A. Fokker, c.-i.
A. J. Hamerster, c.-i.
M. J. Granpré Molière, B.-i.
55) F. Goossens, c.-i.
E. Kühr, t.
L. Worp, w.-i.
W. Schrage, w.-i.
W. J. Harders, w.-i.
60) M. B. Bruins, B.-i.
C. A. de Jongh, m.-i.
J. W. H. Adam, m.-i.
M. F. Middelburg, w.-i.
K. Soeters, w.-i.
65) C. F. M. Verstijnen, w.-i.
J. M. de Jonge, c.-i.
K. v. d. Laan, c.-i.
I. E. Waterman, t.
P. H. A. Dijkmeester, c.-i.
70) L. A. W. Knoppert, m.-i.
H. J. van Burkom, t.
G. A. Huender, w.-i.
J. B. van Loghem, w.-i.
O. A. Verwey, c.-i.
75) Th. W. Mundt, m.-i.
M. J. A. Masthoff, t.
H. Kortlandt, s.-w.-i.

D. F. Slothouwer, c.-i.
L. H. Douwes Dekker, w.-i.
80) J. C. de Bergh, w.-s.-i.
P. W. Kuypers, w.-i.
Tj. Hoekstra, c.-i.
G. J. M. Goedhart, c.-i.
L. Vroom, c.-i.
85) M. L. Boland, w.-i.
A. H. J. Tjeenk Willink, w.-i.
A. R. Gersen, w.-i.
C. C. Käijser, w.-i.
W. A. H. Horst, m.-i.

Breestraat 4.
Voorstraat 76.
Oude Delft 237.
Oude Delft 228.
Leeuwenhoeks. 4.
Voorstraat 93a.
Noordeinde 2.
Oude Delft 186.
Havenstraat 40a.
Hypolitusbuurt.
Oude Delft 141.
Haagweg 110.
Oude Delft 42.
Oude Langendijk.
Oude Delft.
Oude Delft 32.
Leeuwenhoeks. 3.
Koormarkt 65.
Gr.hertoginnel. 74.
Pieterbothstraat 12.
Choorstraat 28.
Vlamingstraat 62.
Koormarkt 54.
Brab. Turfm. 73a.
Leeuwenhoeks. 19.
Brab. Turfm. 81.
Nieuwstraat 16.
Breestraat 4.
Voorstraat 79.
Oude Delft 42.
Hypolitusbuurt 39.
Westerstraat 20,
Rotterdam.
Markt 31.
Oude Delft 2.
Voorstraat 45b.
Kolk 3.
Oude Delft 138.
Jacob-Gerritstr. 15.
Oosteinde 155.
Oude Delft 12.
Oude Delft 130.
Kolk 3.
Nieuwstraat 5.
Voorstraat 67.

90) C. A. Vening Meinesz, c.-i.
P. Scheer, w.-i.
A. J. van der Laan, t.
A. W. K. Tamson, w.-i.
J. W. Sprenger, w.-i.
95) H. A. M. van Hoffen, w.-i.
H. J. van Poelvoorde, w.-i.
H. Reufel, w.-i.
A. H. Liebert, c.-i.
J. A. R. van der Zweep, m.-i.
100) M. G. Verhey, t.
J. H. T. le Comte, w.-i.
C. Smit, s.-w.-i.
J. T. Duyvis, w.-i.
A. P. H. A. de Kleyn, c.-i.
105) D. J. M. G. v. Slingelandt, w.-i.
M. Sigmond, c.-i.
H. V. Th. Plattel, w.-i.
G. W. Lans, c.-B.-i.
J. L. Lans, t.
110) H. D. Steenberg, t.
O. E. von Freyburg, c.-i.
F. de Rooch, c.-i.
C. M. Dozy, m.-i.
G. A. Kessler, w.-i.
115) M. K. H. Bauermann, m.-i.
G. A. Heyning, w.-i.
J. Streur, w.-i.
L. Pagnier, c.-i.
C. Noome, w.-i.
120) H. F. Karsten, w.-i.
J. P. Willeumier, w.-i.
S. J. C. Dunlop, c.-i.
W. A. Zelle, m.-i.
J. van Dijk, w.-i.
125) L. W. H. van Dijk, w.-i.
K. Heyting, w.-i.
J. R. van Alphen, w.-i.
G. Diephuis, c.-i.
A. J. N. Nijman, c.-i.
130) H. van der Waerden, m.-i.
K. Rodenburg, w.-s.-i.
D. H. Kramer, c.-i.
G. F. H. Houben, w.-i.
J. J. Bischoff, w.-i.

O. Langendijk 13.
Voorstraat 93.
Oude Delft 15.
v. Leeuwenhoeks. 4.
Voorstraat 101.
Oude Delft 24.
Oostsingel 68.
Aschvest 39.
Hugo d. Gr.str. 34.
Voorstraat 67.
Oude Delft 222.
Binnenwatersl. 7.
Voorstraat 23.
Peperstraat 11.
Oude Delft 35.
Voorstraat 34.
Markt 42.
Geer 64.
Oude Delft 124.
Oude Delft 126.
Voorstraat 11.
Voorstraat 100.
Voorstraat 100.
Markt.
Oude Delft 15.
Leeuwenhoeks. 3.
Oude Delft 15.
Havenstraat 39.
Voorstraat 57.
Choorstraat 51b.
Choorstraat 27.
Choorstraat 27.
Voorstraat 93.
Molslaan 66.
Noordeinde 36.
Noordeinde 36.
Kolk 3.
Choorstraat 25.
Oude Delft 35.
Hugo de Grstr. 114.
Oude Delft 220.
Oude Delft 28.
Havenstraat 8.
Voorstraat 81.

ADVERTENTIEN.

HH. STUDENTEN.

Een goed schrijver, na 4 uur beschikbaar, vraagt beleefd
COPIËERWERK. Adres Bureau van dit Blad.

EET- en KOFFIETAFEL

aangeboden voor 12 Heeren.

Adres Bureau van dit Blad. [969]

Er wordt aangeboden voor 10 à 12 personen:

Koffie te drinken en ook te dineeren.

Adres VERVERSDIJK 32A.

KAMERS.

TE HUUR AANGEBODEN tegen zeer verminderden,
billijken prijs:

eene 1ste en eene 2de ETAGE.

Beide voorkamers met frissche slaapkamers. Franco Brieven
onder No. 2217sw, Bureau van dit Blad.

Nog enkele exemplaren van het

FEESTNUMMER VAN „MINERVA,” JUNI 1900

zijn verkrijgbaar tegen verminderden prijs van f 0,75 bij
J. WALTMAN Jr., Binnenwatersloot.

**Wegens vertrek naar elders wordt
gevraagd:**

EEN BEK. (liefst op pooten).

Aanmelding S. P.

RIJJOOL.

De ondergeteekende houdt zich beleefd aanbevolen voor
levering van

Wijnen, Champagne, Likeuren,
enz., voor het a. s. feest.

Telefoonnummer 188.

Aanbevelend,
J. J. G. BOERE,
Hypolitusbuurt 2.

Oranje Limonade.

van het Delftsche Scheikundig Laboratorium is steeds voorhanden bij

J. J. G. BOERE,

Telefoonnummer 188. Hypolitusbuurt 2.

Prima Speculaas,

55 cents de 5 ons.

FIRMA OVERVOORDE.

Oude Delft 80. Telefoonnummer 54.

P. C. B. TEN BOSCH.

MAGAZIJN VAN PIANO'S EN ORGELS.

Oude Delft 17, (Rotterdamsche Poort), Delft.

Speciaal adres voor het **HUREN VAN PIANO'S**.
Billijke conditiën; geregelde maandelijksche stemming.

Ondergeteekenden bevelen zich beleefd aan tot het leveren van

BOUQUETTEN, KRANSEN

en verdere Bloemwerken.

T. KOESLAG & ZN.

Koningsplein 23.

A. J. PRINS,

Choorstraat 42, Delft.

GOEDKOOPSTE PAPIERHANDEL.

Cahiers met blauwe omslag	40 bldz., p. dozijn	f 0,35
Cahiers	" " 40 " "	" 0,45
Cahiers	" " 76 " "	" 0,80
Cahiers met zwarte	" " 80 " "	" 1,-

Dictaat-Cahiers met zwart leeren omslag,
164 bladz. f 0,18

Dictaat-Cahiers, met geel omslag, 80 bladz., 10
cents per dozijn f 1,10

Dictaat-Cahiers, geel omslag, 40 bladz., 6 cents
per dozijn " 0,65

Blauw gelijnde Notitieboekjes van prima kwal.
zwaar papier, 40 bldz., per dozijn " 0,25

Notitieboekjes met wasdoek omslag, 100 bladz.,
per stuk f 0,04, per dozijn " 0,425

Prima Stuiverspotlooden per dozijn " 0,21

Prima Kantoorpotlooden " " " " " 0,28

Extra fijne potlooden " " " " " 0,35

Zuivere Graphite potlooden (per stuk 10 cts
per dozijn " 0,45

Rijjool.

Ondergeteekende beveelt zich beleefd aan voor de levering van

Appelbollen en Saucijzenbroodjes.

J. T. GUSSENHOVEN,

Binnenwatersloot 30.

Cuisinier.

NIEUW FEESTLOKAAL

HAVENSTRAAT.

met Tooneel, Buffet, Piano, enz. wordt aan HH. Studenten bijzonder aanbevolen tot het houden van Groenjoel of andere partijen. Dagelijks te bezichtigen.

Adres H. J. TE MELJ, Markt 40.

Speciaal adres voor beste VIOL- en CELLO-SNAREN.

PIANO'S IN HUUR.

PIANO'S IN HUUR ad f 5 per maand

PIANO'S IN HUUR inbegrepen het

PIANO'S IN HUUR Stemmen

PIANO'S IN HUUR bij F. J. RAAR,

PIANO'S IN HUUR NIEUWSTRAAT 6-8, DELFT.

L'Etudiant Socialiste.

Organe international des Etudiants et Anciens
Etudiants Socialistes.

(Paraissant le 1er et 15me de chaque mois.)

Abonnement d'un an fl. 1.50.

Administration et Rédaction: 38, RUE DE TREVES,
BRUXELLES.

Assurantie Maatschappij tegen **Brand-**
schade en op het Leven

DE NEDERLANDEN, van 1845.

Kapitaal	f 4,000,000,00
Reserves ult. 1900.	" 1,877,900,00
Betaalde Brandschaden tot ult. 1900	" 21,625,000,00

Verzekeringen op Inboedels van HH. Studenten worden tegen vaste en billijke premie zonder nabetalings gesloten door bemiddeling van den Heer W. WALTMAN.

Kantoor: Technische Boekhandel,
BINNENWATERSLOOT 33.

De Naaml. Venn. Maatschappij „Emergo”

bericht hiermede, dat zij haar eerste Sigarenmagazijn geopend heeft

WARMOESSTRAAT 187, AMSTERDAM.

Specialiteit in CIGARETTEN.

Ruime keuze in

GEIMPORTEERDE HAVANA-SIGAREN.

Directeur,

M. P. TE RIET Jr.

Voorheen Depôthouder der firma D. VAN DORSSEN.